

8.3.58, שבת

לפני הצהרים נודע לנו על התאונת של דוליק. הוא נסע עם דודו מדרום אמריקא בדרך מרתוכות לראשון, ובא לקראתו סרן ולא שלט בהגה ופגע במכונית שלו. אח"כ ניגשנו לבית החולים בצריפין (אסף הרוסא) מצאנו שהיה לוזעזוע מוח, פצע על יד העין הימנית ופצעים במצח ובמניס. בא דר. אשכנזי (פסיכיאטר) ובדק אותו וצווה להעבירו לבית חולים כילינסון שנמצא תחת השנחור.

מירנו חזרה לטלון - כי לארבע והצי הזמנו את בודרוב לכוס פה. הוא בלווית קליטוב. בחברת בודרוב מדבר רוסיא ואינו יודע כלל צרפתית, קליטוב מדבר אנגלית. ישבו אצלי שעה וחצי על כוס תה ושיתתה על לא מעניינא דיופח. הוא עסק עד עכשיו בכלכלה ובמיננסים, אבל היה בשליחויות בציכוסלובקיה, בבולגריה, וביוגוסלביה. הוא גם היכיר את ולחוב כמוסקבה. לפני הריב עם סיטו.

הוא נוסע ביום השני לירושלים לפגישה עם שפרינצק, בורג, רוזן ובנטוב. ביקש טאבלה אצלו ערב אחד. עושה רושם נעים - לע"ע. הבטיח לי כרכי \widehat{X}_1 , \widehat{X}_2 , \widehat{X}_3 של כתבי אנבלס - מרכס סחורים לי.

- אחמול המציא לי יצחק ספרו של ק. כצנלסון על "ישראל אחרי מבצע סיני" - בעצם זהו ספר על תולדות הרוויזיוניסם בא"י ובישראל. למרות הסילופים המרובים - יש כאן ראיית בקורת של הרוויזיוניסם - גם בקורת הדיפת

על זבוטינסקי, בקורה קטלנית על בגין. רק שטרן יוצא בלי פגם, ואבא אחימאיר נערץ - עד זמן מסויים. מצייין "הדיספוזיטס וטוטליטריסט" של הרום (עמוד 157) - בניגוד ל"דימוקרטיה" של זבוטינסקי (המיועד להשמיע דברי בקורת נגד מנהיג הרום) יהקבל באיבה וקריאות חממה מצד הנוכחים, ואם יזכור את פרשה "אלטלנה" וישאל על שום מה נסתיימה "המלחמה" בשילומים כאשר נסתיימה יסתער עליו בגין בנזיפות פרדיוסיות, כשעיני הנוכחים מביעות הערצת הכנעה לבגין ורגשי זעם כלפי יריבו החצוף - - בשיטות אלה ניוונה קבוצת בגין את רצונה של החנוכה, סממנה את חבנתה וערפלה את כושר אבחנתה. כל התכרעום הפוליטיים והאישיות נחמכות בוועד המרכזי כראש וראשונה ע"י בגין עצמו. הופעתה של צמרת מתחרה לא היהנן בנסיבות אלה, ואם תופיע, בדרך נס, יסקלו אבניה באבנים ויגורשו. - יש שאנשים אלה (רביזיוניסטים וחיקים) מתרפסים בפני בגין עד כדי אבדן כל דמות אנושית. ורק בזכות התחלוח מוסרית סיטוניה זו הם הוטכים ל"נבחר העם" ועולים על במת הכנסה.

— "את חברי הכנסה מסיעה הרום אין להגדיר כמדינאים מכל סוג שהוא, מאחר שאינם מתכוונים לשום מטרה מדינית לחמה, אלא אך ורק ליצירת רושם מיצוני ~~המדינה~~ המעניק קולות. - כנויים הנכון הוא של מצובנים ולהטוטנים - - רצינותם היא של אנשי במה, שהקנים, במאים, תמאורנים וכיוצא באלה - - הסיסמא של תרעמים של "קירוב" על עליחה העמידה לשלטון - היא סיסמא ראווה בלבד. מנהיגי "הירום" יודעים כי לעולם לא יוכלו לשלוט" (עמוד 155).

זבוטינסקי נערץ ע"י ק. כצנלסון, וכל הדברים החשובים שנעשו בארץ לפני המדינה ולאחריה נזקמים לזכותו, אבל אינו מחלקם מכל העבמים של זבו.

למנועתו הוא קורא "הרביזיוניסם הדיפלומטי" (עמוד 75), "הנחת היסוד של זבו. על אפשרות שיחוף מעולה ציוני - בריטי היחה מוטעית" (שם), "זבו טרב להכיר בעובדות אלה (תפקיד השלטון הבריטי להחניק את הציונות) וראה בהתקשרות ציונית בריטית ידידות של קבע" (עמוד 76) "כל האכזבות והכשלונות לא החלישו בלבו את אמונתו זו, ואף בערוב יומו, בשנת 1940, בעמדו על אדמת ארצות הברית, התחיל לרקוב את ההכנות של גדודים יהודיים-בריטיים שיעוררו לחיים את הכוחות הציונית הבריטית הנוססת".

"ליקוו היסודי השני של הרביזיוניסם הדיפלומטי היה מעוש זיקתו אל הארץ - הניחוק היה טמון בטבע ברייתה של החנועה (הרביזיוניסטית) שהתבטא כעריס - והאמונה שמטרוחיה יושבו ע"י צעדים ותמרונים דיפלומטיים" (עמוד 77) "ההנהגה הרביזיוניסטית לא החגיבה את א העלייה" (שם) "ההסת" הציונית החדשה (נוסדה ב-1936) שניזונה מכיס-אאות קלוטות - היתה גוף הסר חיים שנווע מיד אחרי מותו של זבו. בהשאירו שלט ריק וסכך של סיסמאות פהקות ומבלבלות" (עמוד 104). זבו. החשיב את הסטיציות" (עמוד 205).

9.3.58, יום א'

עליהי בזמנה כבוקר לירושלים.

לפני ישיבה הממשלה שיחות עם חיים כהן היוצא לוועידות משפטיות

בינלאומיות ל-2-3 חודשים ואישור קוקיה כממלא מקומו, עם גוברין על